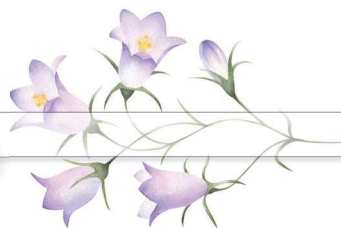

SALUKI

Kjære salukivenner!

Sommeren er endelig her igjen og sesongen er godt i gang for både utstillinger og lure coursing. Det er veldig gledelig å se at salukimiljøet vokser på begge arenaer!

I denne utgaven av Mynden har vi forsøkt å få med noe for alle. Kristin Roaas har skrevet en artikkel om veien til lisens, for deg som er interessert i å utforske lure coursing, men ikke vet hvor du skal begynne. Fra utstillingens verdens får du et tilbakeblikk på Myndeclubbens pinseutstilling på vakre Hotell Hadeland på Gran, og for de som er interessert i helse har Ingunn Solberg skrevet en artikkel om sprukken milt. I denne utgaven kan du også bli bedre kjent med kennel Fame-relle.

Planleggingen av årets store happening, salukispezialen, er i gang for fullt og vi håper å treffe deg søndag 14. september i Mjøndalshallen! Påmeldingen er åpnet, så husk å melde deg på før 1. september. Du finner mer informasjon lenger bak i bladet, på vår hjemmeside og på vår Facebook-side. Også i år tar vi gjerne imot gavepremier til spesialen, så ta kontakt om du har noe passende på lur. Vi gleder oss stort til en dag sammen med dere for å feire våre vakre salukier!

På vegne av hele salukiutvalget ønsker jeg dere alle en riktig god sommer!

Mvh Marita, for Salukiutvalget

Rettelse vårmynden 2025

Vi beklager at siste del av teksten uteble under Årets utstillingssaluki nr 5. Hele teksten fra Knut Egil Dyngeland er som følger:

Marvin

Vår kjære Marvin (Amasonelands Peer Gynt Serenade) ble femte beste utstillingssaluki i Norge. Han blomstret seint og har gjort veldig bra som veteran. Marvin er alltid veldig avslappet på utstilling og tar det helt med ro i ringen. Han bør

egentlig gå rett fra buret og til aksjon for å prestere. Dersom det blir for mye «greier» og oppvarming så går han fort lei. Marvin har nydelige flytende og markvinnende bevegelser og viser seg alltid med den flotte overlegne «salukiminnen». Han vises fra sin beste side av Benedicte, Kari Anne og Kenneth, tusen takk for utrolig god hjelp. Gratulerer til alle de andre salukiene og eierne på listen og ikke minst til oppdretter Anne Berit Engebakken.

NYE IMPORTER

Qirmizi Verdi

Født: 16. desember 2024
Kjønn: Hannhund
Farge: Sort/Tan
Eier: Jane Alice Hestetun
Oppdretter: Nicklas Eriksson, Sverige

Dahaqin Izin

Født: 30. desember 2024
Kjønn: Hannhund
Farge: Sort Grizzle
Eier: Hilde Fagerbekk
Oppdretter: Agneta Doverholt Sverige

NYE NORSKE REGISTRERINGER

Famerelle Bee's Knees

Født: 30. september 2024
Kjønn: Tispe
Farge: Tricolor
Eier: Ingunn Solberg
Oppdretter: Ingunn Solberg

Famerelle Better Half

Født: 30. september 2024
Kjønn: Hannhund
Farge: Sort/Tan
Eier: Mabel Kristiansen
Oppdretter: Ingunn Solberg

Nye *norske* utstillingchampioner

Sommarvindens Black Delight

Født 1.juli 2022

Eier: Inger Hyllene

Oppdretter: Maja Erwinsdotter Anselmsson, Sverige

Utstilling: Sandefjord 9. februar 2025

Dommer: Knut Fr. Blütecher, Norge

Ta'zim Oran

Født 24. mars 2023

Eier: Ine og Knut Egil Dyngeland

Oppdretter: Marie Palmqvist, Sverige

Utstilling: Bergen, Irsk Ulvehundklubb, 10.mai 2025

Dommer: Agneta Doverholt, Sverige

MILT SOM SPREKKER

Av: Ingunn Solberg, veterinær

Milten

Milten hos hund er et rødbrunt organ som er plassert på venstre side i buken, bak mellomgulvet. Den er en del av det vaskulære systemet og består av mye blod. Milten er først og fremst ansvarlig for filtrering og resirkulering av gamle eller skadede røde blodceller, men fungerer også som et blodreservoar som lagrer røde blodceller og blodplater. Disse kan frigjøres i blodløpet ved at milten trekker seg sammen når hunden trenger ekstra oksygen (for eksempel når den løper raskt) eller opplever blodtap. Funksjonen til de røde blodcellene er å transportere oksygen fra lungene til de forskjellige organene i kroppen. Milten produserer også visse inflammatoriske celler.

Hunder og katter kan leve et normalt liv uten en milten, ettersom de fleste av miltenes funksjoner kan overtas av andre organer i kroppen. Mennesker er mye mer sårbare uten en milten. Mynder uten milten kan også leve et normalt liv, men klarer kanskje ikke å prestere på toppnivå, ettersom funksjonen ved å frigjøre ekstra røde blodceller for ekstra oksygen ikke kan utføres av noe annet organ.

Siden milten brukes til å lagre blod, kan en sprukket milten føre til en alvorlig og potensielt livstruende tilstand. Hvis milten sprekker, vil hunden få indre blødninger og trenger akutt kirurgi for å overleve. Den vanligste årsaken til en sprukket milten er svulster.

Miltsvulster

Svulster i hundens milten er relativt vanlige og kan være enten godartede (ikke kreft, sprer seg ikke) eller ondartede (kreft, med potensiale til å spre seg og/eller invadere andre deler av kroppen). Omtrent 2/3 av alle svulster i hundens milten er ondartede (kreft), og av disse er omtrent 2/3 hemangiosarkom. Selv om godartede svulster ikke er kreft, innebærer de fortsatt en risiko for ruptur og kan forårsake samme livstruende situasjon som en kreftsvulst. Dette betyr at selv om hunden har en svulst i milten som sprekker, er det ikke nødvendigvis kreft.

Kliniske symptomer hos hunder med svulst i milten er varierende og ofte uspesifikke. De kan være ikke-eksisterende til svulsten sprekker, eller hunden kan vise subtile tegn, som å få økt bukomefang, nedsatt appetitt, intoleranse for mosjon, bli slapp, få bleke slimhinner, økt tørst eller oppkast. Hvis svulsten sprekker, kan hunden vise akutte symptomer på kollaps på grunn av indre blødninger. En svulst kan også bli sakte, og symptomene ved langsom blødning er typisk mildere, men kan blant annet inkludere svakhet, slapphet og bleke slimhinner.

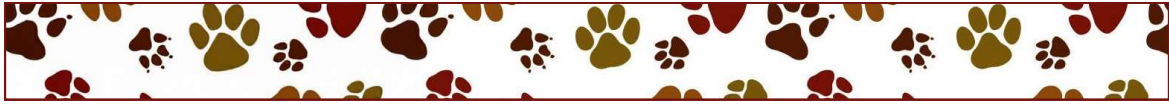
Hvis man oppdager en svulst i milten, kan kirurgisk fjerning av milten være den beste behandlingen for både ondartede og godartede tumorer. Hvis man velger å avvete, kan det ende dramatisk med kollaps og plutselig død hvis svulsten sprekker.

Hemangiosarkom

Siden mange av svulstene i milten er hemangiosarkom og flere salukier har blitt diagnostisert med hemangiosarkom, vil jeg gi litt ekstra oppmerksomhet til denne typen kreft.

Generelt

Hemangiosarkom representerer en svært aggressiv form for kreft som stammer fra cellene som kler blodkarene på innsiden. Selv om det er sjeldent hos andre arter, inkludert mennesker, utgjør det omtrent 5 % av alle svulster hos hunder. Van-

ligvis rammer det eldre hunder, og forekomsten er omtrent den samme hos både hannhunder og tisper. Schäferhund, golden retriever og labrador retriever viser en høyere predisposisjon. Det er en signifikant sammenheng mellom kastrering og utviklingen av hemangiosarkom hos hunder, spesielt hos tisper.

Arsaken til hemangiosarkom er fortsatt uklar, men rasetendensen tyder på en mulig genetisk komponent. Den hudrelaterte varianten av sykdommen antas å være knyttet til eksponering for UV-lys.

Hemangiosarkom deles inn i to hovedformer: en som påvirker huden og en som rammer indre organer. Den som påvirker huden er merkbart mindre aggressiv enn den som påvirker de indre organene, hvor milten eller hjertets høyre forkammer ofte er involvert. Disse svulstene gjennomgår typisk en fase av langsom vekst etterfulgt av rask metastase (spredning), og når hunden får diagnosen, har andre organer ofte allerede blitt påvirket. Metastaser observeres vanligvis i lungene, leveren og andre bukorganer. Svulstceller danner nye, skjøre blodkar som ofte ryker, noe som fører til indre blødninger. Disse blødningene kan være små, hvis blodkarene som ryker er små.

Symptomer

Innledningsvis kan hemangiosarkom gi opphav til minimale eller uspesifikke symptomer som vekttap, nedsatt appetitt, økt tørst, tretthet og bleke slimhinner på grunn av anemi. Sykdommen kan ha utviklet seg betydelig før en svulst sprekker, noe som kan føre til akutt kollaps eller død på grunn av indre blødning. Hemangiosarkom i milten anses å være den viktigste årsaken til ikke-traumatisk blødning i buken hos hunder.

Store miltsvulster forårsaker kanskje ikke smerte eller merkbare symptomer før de sprekker, noe som da fører til alvorlige og akutte kliniske tegn. Hvis svulsten begynner å blø, kan buken fylles med blod og bli spent. Ved en ruptur kan akutt kollaps og eventuelt død på grunn av sjokk inntreffe. I disse tilfellene kan det ha vært episoder tidligere der hunden plutselig viste svakhet, etterfulgt av bedring, som eieren først husker i etterkant. Slike episoder skyldes sannsynligvis en blødning et sted i kroppen, på grunn av et svakt, kreftfiltrert blodkar som har sprukket. I mange tilfeller kan blodkarene repareres av kroppens fantastiske koagulasjonsmekanismer, hunden kommer seg og blodet absorberes etter hvert.

Hvis en svulst i hjertet blø, kan det føre til hjertetamponade, en tilstand der blod samler seg i hjerteposen og begrenser hjertets evne til å jobbe, noe som kan føre til hjertesvikt. Forfatteren har også sett en sprukket hjertevegg hos en saluki på grunn av hemangiosarkom. Kreften hadde gjort hjerteveggen så tynn at den til slutt sprakk. Dette var naturligvis dødelig, hunden ble avlivet øyeblikkelig og obdusert for å fastslå årsaken til rupturen.

Diagnose

En endelig diagnose av hemangiosarkom krever en histopatologisk undersøkelse av svulsten eller en vevsprøve. Det innebærer at svulsten, eller en del av den, skjæres i tynne skiver, prepareres, farges og deretter evalueres i mikroskop av en patolog.

Blodprøver kan vise anemi og eventuelt trombocytopeni (lavt antall blodplater), men disse funnene er uspesifikke og utilstrekkelige for en endelig diagnose. Anemi innebærer en redusert mengde røde blodceller og er et vanlig funn ved alle systemiske sykdommer, men ved blødende svulster blir tapet av røde blodceller enda større og anemien desto mer alvorlig. Blødningen kan være langsom eller akutt, og dette gjenspeiles i blodprøven. Trombocytopeni betyr en redusert mengde blodplater og oppstår i slike tilfeller fordi majoriteten av blodplatene brukes til å stoppe blødningen eller blø ut i buken.

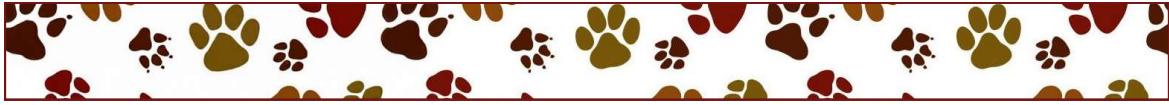
Fysisk undersøkelse og bildediagnostikk, som røntgen og ultralyd, kan avsløre en forstørret milt eller et forstørret forkammer (del av hjertet) samt forekomsten av fri væske, noe som tyder på blødning til buken eller hjertesekken. Dette kan gi mistanke om hemangiosarkom, men det er kun direkte prøvetaking fra svulsten gir en korrekt diagnose.

Selv om en finnålsaspirasjon (aspirasjon av celler fra svulsten med en tynn nål) er mindre invasiv enn en biopsi (et lite stykke svulstvev), anbefales disse ikke på grunn av blødningstendensen og risikoen for å spre kreften når nålen fjernes fra vevet. Biopsi fra svulsten, eller å sende hele svulsten eller milten for analyse, er derimot nødvendig for å få en korrekt diagnose og gjøres oftest etter at hunden er død.

Behandling og prognose

På grunn av at kreften ved diagnose ofte er langt

framskredet, er prognosen for hemangiosarkom dårlig. Kirurgisk fjerning av svulsten er et behandlingsalternativ, men overlevelsesperioden etter diagnose ligger generelt på mellom 1-3 måneder. Hemangiosarkom i huden har en mer gunstig prognose, og kirurgi kan være kurativ. Dessverre forlenger verken kirurgisk eller kjemoterapeutisk behandling av hemangiosarkom i milten overlevelsesperioden betydelig, med mindre behandlingen påbegynnes i et tidlig sykdomsstadium. Hvis sykdommen oppdages tidlig, kan en kombinert behandling med kirurgi og kjemoterapi forlenge overlevelsesperioden til 9-12 måneder.

Hemangiosarkom hos Saluki

En studie utført av DVM MaryDee Sist i USA fant at 16 % av alle svulster hos salukier var primære hemangiosarkom, noe som indikerer en mulig høyere forekomst av denne kreftformen hos salukier sammenlignet med andre hunderaser.

Svenska Salukiringen samler inn informasjon om hvor lenge salukiene lever og hva de dør av. Av 220 rapporterte dødsfall er kun én saluki diagnostisert med hemangiosarkom. 11 rapporterte miltsvulster som dødsårsak, og det er sannsynlig at noen av disse er hemangiosarkom. Det totale antallet mulige tilfeller av hemangiosarkom i dette utvalget er hittil 18 (8 %), men noen av disse svulstene er med stor sannsynlighet godartede, og noen er andre kreftformer enn hemangiosarkom, noe som gjør at det faktiske antallet blir lavere.

Oppsummering av hemangiosarkom

- * Ikke alle miltsvulster er kreft.
- * Selv om en miltsvulst er godartet, kan kirurgi være det beste behandlingsalternativet, etter som også godartede miltsvulster kan sprekke og bli livstruende.
- * Be alltid om en histopatologisk diagnose. Bare på den måten kan vi være sikre på hva diagnosen virkelig er!

Referanser

- * König Horst Erich, Liebich Hans-Georg, editors. *Veterinary Anatomy of Domestic Mammals*. Germany: Schattauer; 2004
- * Hsia Connie et al. The canine spleen in oxygen transport: gas exchange and hemodynamic responses to splenectomy. *J Appl Physiol* (1985). 2007 Nov;103(5):1496-
- * De Nardi et al. *Diagnosis, Prognosis, and Treatment*

of Canine Hemangiosarcoma: A Review Based on a Consensus Organized by the Brazilian Association of Veterinary Oncology, ABROVET. *Cancers* (Basel). 2023 Apr; 15(7): 2025.

* Eberle et al. Splenic masses in dogs. Part 1: Epidemiologic, clinical characteristics as well as histopathologic diagnosis in 249 cases (2000-2011). *Tierarztl Prax Aug K Kleintiere Heimtiere*. 2012;40(4):250-60

* Batschinski et al. Canine visceral hemangiosarcoma treated with surgery alone or surgery and doxorubicin: 37 cases (2005-2014). *Can Vet J*. 2018 Sep;59(9):967-972.

* Johnson K.A., Powers B.E., Withrow J.S., Sheetz M.J., Curtis C.R., Wrigley R.H. Splenomegaly in dogs. Predictors of neoplasia and survival after splenectomy. *J. Vet. Intern. Med.* 1989;3:160– doi: 10.1111/j.1939-1676.1989.tb03092.x.

* Robinson K.L., Bryan M.E., Atkinson E.S., Keeler M.R., Hahn A.W., Bryan J.N. Neutering is associated with developing hemangiosarcoma in dogs in the Veterinary Medical Database: An age and time-period matched case-control study (1964–2003) *Can. Vet. J.* 2020;61:499

* Willard MD, Tvedten H, editors. *Small animal clinical diagnosis*. 4th ed. Saunders; 2004.

* Nelson RW, Couto CC, editors. *Small animal internal medicine*. 5th ed. Canada: Elsevier; 2014.

* Dobson JM. Breed-predispositions to cancer in pedigree dogs. *ISRN Vet Sci*. 2013 Jan 17;2013:941275.

* Withrow SJ, Vail DM, editors. *Small animal clinical oncology*. 4th ed. Canada: Saunders; 2007.

* Grüntzig et al. Swiss Canine Cancer Register 1955-2008. *J Comp Pathol* Vol 155, 156-170

* Hosgood et al. Canine Hemangiosarcoma. *Comp Cont Educ Pract Vet* 1991;13:1065- 1075

* Hammer AS et al. Diagnosing and treating canine hemangiosarcoma. *Vet Med* 1992;87:188-201

* Clifford et al. Treatment of Canine Hemangiosarcoma: 2000 and Beyond. *J Vet Med* 2000;14:479-485

* Ettinger et al. Elsevier Saunders 2005

* Wood CA, Moore AS, Gliatto JM, Ablin LA, Berg RJ, Rand WM. Prognosis for dogs with stage I or II splenic hemangiosarcoma treated by splenectomy alone: 32 cases (1991-1993). *J Am Anim Hosp Assoc*. 1998 Sept-Oct;34(5):417-21.

* Wendelburg KM, Price LL, Burges KE, Lyons JA, Lew FH, Berg J. Survival time of dogs with splenic hemangiosarcoma treated by splenectomy with or without adjuvant chemotherapy: 208 cases (2001-2012). *J Am Vet Med Assoc*. 2015 Aug 15;247(4):393-403

* Jarman D, Bell T. Report to the Saluki Club of America. Animal Health Diagnostic Laboratory. June 2009

VEIEN TIL LC-LISENS

Av Kristin Roaas

Det er så gøy at etter mange års «tørke» er det fler og fler salukier som tar spranget ut på LC-feltet. Det gleder et gammelt LC-saluki hjerte. Jeg husker i «gamle dager» da vi var en gjeng som dro sammen på prøver både her hjemme og til Sverige og noen ganger til Finland. Vi campet sammen, hjalp hverandre og heiet og gledet oss med dem som gjorde det bra selv om egen hund kanskje ikke var helt der den dagen. Den gangen var ikke Danmark kommet i gang, men der er det nå full fart så LC-horisonten utvides stadig. Nedover i Europa er det også flust med prøver så den LC-reiselystne får mer enn nok dekket behovet sitt om ønskelig.

Trenden på treninger og de prøvene dagens salukier har deltatt på viser akkurat det samme som for «hundre år» siden, alle hjelper alle, passer hverandres hunder og stiller opp som støtte for de som skal ta lisens og hurra'er når noen gjør det bra på prøver.

"For en gjeng vi er, all ære til saluki-folket altså"

Noen lurer kanskje på hva lure coursing (LC) er og hvordan begynner man med det?

LC er en rasespesifikk bruksprøve for alle raser tilhørende gruppe 10, samt faraohund, etnahund, og podenco- og podengorasene i gruppe 5.

I Norge organiseres sporten gjennom Norsk Kennel Klub. Selve aktiviteten, herunder utdanning av funksjonærer, treninger og offisielle prøver, forvaltes og gjennomføres av raseklubbene som har disse rasene i sitt forvaltningsansvar.

Det er en «falsk» jakt på «hare». Det legges ut en line med et «offer» knyttet fast i enden (som oftest lange plastremser) og en pilot kjører denne med maskin et lite stykke foran hunden. På offisielle prøver løper hundene i par og skal selvfølgelig «løpe rent», dvs. sammen med og ikke mot makkeren sin.

Formålet med lure coursing er å bidra til at hundene skal kunne opprettholde sin opprinnelige karakter og utseende, og være et mål på deres naturlige jakttegenskaper, deres evne til effektivt å utnytte sin opprinnelige kapasitet for hurtighet og smidighet, samt legges ned et bytte. Dette skal ikke gå utover myndenes sosiale oppførsel i kontakt med andre hunder og mennesker.

Det er ikke så komplisert å sette i gang, heldig-

vis. De fleste valper elsker jo å leke dra, riste og drepe-leken så allerede da kan man «trene» litt. Først når den er over 4 mnd. (NKKs regler for deltakelse på offisielle arrangementer) kan man ta den med på trening for at den skal få se. Kanskje den også får prøve seg på en lårkort bane med en slak sving for å trigge interessen. Merk at arrangøren ofte setter en aldersgrense for deltakelse på trening, det vil i så fall stå i annonsen. Alder er jo individuelt, jeg har sett valper/unge hunder som har vist stor interesse, og andre igjen som helst ikke riktig enda løper uten at mor eller far er med. Uansett er dette bare lek og moro for småtingene, «alvoret» kommer senere. For å kunne delta på offisielle prøver må hunden ha lisens, dvs. den må ha bestått ett solo-løp med vest og løpsmaske og tre parløp, alle vurdert av lisensutsteder og/eller dommer. I parløp skal hunden ALLTID ha løpsmaske. Men før man begynner på lisensløp bør hunden delta på noen treninger. Den bør være i normalt god grunnkondisjon og ikke ha en aggressiv adferd mot andre hunder. Den bør heller ikke ha spist mye de siste 4-5 timene før trening/prøven pga. faren for magedreining. Ei heller rett etter et løp, så den hele og totale belønning for hunden (etter endt jakt) er og blir en saftig plastpose (kan i beste fall tjene som tanntråd), med løfte om mat «når vi kommer hjem». Men som alle vet, man presterer ikke særlig bra på helt tom mage

"På prøver er det flere kriterier som bedømmes"

så en ørliten frokost bestående av mat som er lett fordøyelig og ikke tynger magen, for eksempel litt energirik våt/boks mat, går bra. Man kan også gi litt påfyll av energi i pausen av en like lett lunsj, kanskje blandet i vann så man er sikker på at hunden drikker.

Husk også at den må varmes godt opp før et løp og gås skikkelig ned etter et løp. Dette er viktig, alle vet at en kald kropp øker risken for bla. muskelskader. Hva ville du selv gjort om du skulle delta på et løp, ville du da startet rett fra bilen og måket i vei? Neppe, og det samme gjelder for hunden. Også det å gå ned igjen er viktig. Hundene våre er som idrettsutøvere å regne når de løper LC og du ser ingen idrettsutøvere som dropper solid oppvarming og nedgåing etter et løp. Det er også viktig at klørne ikke er for lange. Klipp dem gjerne et par tre fire dager før løp.

For at hunden skal bli trygg på luren og vite hva den skal løpe den alltid alene i begynnelsen. Hvis den ikke er vant til løpsmaske kan den løpe uten de første gangene, men før eller siden må den tilvennes denne. Når tiden er inne blir den satt i par med andre hunder, fortrinnsvis samme rase da det er slik de konkurrerer. Når den mestrer å løpe i par uten å forstyrre eller la seg forstyrre av makkeren sin kan man begynne på selve lisenslø-

pene. Er man ny på dette så ikke nøl med å be om hjelp fra arrangør til å vurdere når hunden er klar for å ta steget videre.

Lisensutsteder og/eller dommer som vurderer lisensløpet skal se at hunden kan passere/bli passert, ikke utagere hverken i form av lek eller aggressivitet og at den har hovedfokus på filla/jakten. De bedømmer altså ikke løpet og gir poeng, som gjøres på en ordentlig prøve, men vurderer at den kan, vil og gjør jobben sin på feltet.

Vi har et uttrykk som sier: «bare piloten vet hvor haren hopper». Dette er gyldig i bare kort tid - hunder som er ivrige lærer fort å lese spillet. Så når hunden skal løpe til lisens er i alle fall min anbefaling å ikke la hunden se på når andre hunder løper. De er så smarte disse salukiene våre, de ser og lærer hvor filla går og tar derved snarveier for å fange «byttet» og det er liksom ikke helt det vi vil se i lure coursing. Det kalles coursewise.

Min Laffen sto for en slik «underholdning» på en prøve. Han så ikke poenget med å følge filla den dagen, den kom jo tilbake, så han jaget ca. 50 meter, ventet, jaget ca. 50 meter igjen, ventet og til slutt «drepte» han filla i mål. Jisses så folk lo, og jeg med. Her hadde jeg kjørt 50 mil ++ en vei med overnatting bare for at han skulle sørge for at

Fotograf LizBfotos

"Tallyhoo til dere alle"

alle som så på skulle få seg en god latter, det var liksom ikke helt min plan da. Men ok, den bøyd vi på, viktig å ha det gøy også.

For saluki må den ha fylt 16 mnd. før de tre parløpene til lisens kan påbegynnes og når den er fylt 18 mnd. kan den starte på prøver. På prøver er det flere kriterier som bedømmes; bevegelighet, fart, utholdenhet, jaktevne og entusiasme (i den rekkefølgen) og det kan gis opp til 20 p. pr moment.

Mynder jager luren på LC banen eller haren ute i skogen fordi de er jagende raser og jakter det de ser, en sighthound. Det er dette myndene opprinnelig er til for. Det er imidlertid ikke noe som tyder på at LC trigger jaktinstinktet «ekstra». Noen hevder at lysten til å jage harer, katter osv. blir dempet hvis hundene deltar i LC, andre igjen hevder det motsatte. Personlig har jeg ikke merket noen endring verken den ene eller den andre veien, mine hunder er akkurat som de pleier.

Noen tenker kanskje også at risken for skader er stor på LC, det er den ikke. Både dommere og piloter er grundig opplært i bane-legging nettopp for å ivareta hundens sikkerhet på best mulig måte. Men klart, noen ganger er man uheldig og skader oppstår, men min erfaring er at det er minimalt,

også med tanke på hvor mange hunder som faktisk deltar. Jeg har selv hatt en hund med heftig skade på et løp (skrevet om tidligere i denne spalten), han var rett og slett uheldig og hadde bena sine på feil sted til feil tid. Så vidt jeg vet var det eneste skaden på den prøven, alle de andre deltagere var skadefrie. Jeg tenker også at risken for skader er like stor når de løper «hodeløse» rundt på jorder eller i skogen utenom båndvangstiden.

Uansett, noe av poenget bør være at vi som myndeiere også tar vare på hundenes opprinnelige instinkter, ikke bare eksteriøret. LC er en glimrende måte å gjøre dette på.

Så Tallyhoo til dere alle, både aktive, ikke-aktive og dere som er i tenke-boksen. Håper vi sees på et LC-felt om ikke så lenge.

Norsk Myndeclubb arrangerer treninger både på Østlandet og i Trøndelag, Podencoklubben arrangerer også på Østlandet. Annonser for treninger blir lagt ut på de respektive sider på facebook og ofte også på klubbens hjemmesider. Alle klubbene som har forvaltningsansvar for raser som kan delta på LC har også en felles hjemmeside, lurecoursing.no, hvor man finner mye informasjon om det meste.

Oppdretterintervju

KENNEL FAMERELLE

Ingunn Solberg

I tillegg til mine to kull i Norge med kennelnavnet Famerelle, har jeg oppdrettet 12 kull i Sverige i perioden 2004-2020, under kennelnavnet Qirmizi. Mine svar vil derfor basere seg på mitt oppdrett med begge kennelnavnene.

Hvilke hunder har betydd mest for deg?

Mine hunder har betydd enormt mye for meg alle sammen, men på ulike måter.

Shamsi (Wenarja's Yad-Rafta) fordi hun var min første saluki, fordi jeg hadde henne gjennom tenårene og fordi hun var den vanskeligste og særeste av alle salukiene jeg har hatt.

Zala (El-Adini Gamil) fordi hun var alenehund i mange år, fordi hun og jeg gjorde så mye sammen, trente og konkurrerte helt opp til klasse III i lydighet.

Mindy (Qirmizi Famenne) fordi hun var min hjerte-hund, fordi hun var så elskelig, kosete, vakker og ga små sommerfugl-kyss.

Gucci (Qirmizi Global Temptress), fordi hun var

fra mitt første kull, den første valpen jeg valgte selv i et valpekull, fordi jeg var med på å planlegge henne, tok imot henne da hun ble født, fordi hun var en fantastisk avlshund, en fantastisk flokkleder og en fantastisk familiehund.

Harley (Shiraz California Dreamin') fordi han var så snill og helt unik.

Coco (Qirmizi Hermione) fordi hun var så snill og ukomplisert.

Katie (Qirmizi Magnolia) fordi hun var så animert, alert, logrende og arbeidsvillig.

Rios (Qirmizi Ovation) fordi han alltid vil ligge nære, fordi han var eneste valp i kullet og fordi han har vært en vidunderlig støtte i den vanskeligste perioden i mitt liv.

Gucci - Qirmizi Global Temptress 10,5 år / Foto: Renata Ewa Goel

Tarah (Aziz Qitarah) fordi hun er så vakker, snill og lite krevende, samt har lært seg å spille søt ved å kise med øynene. Da slipper hun unna med det meste og tvinner alle rundt lillefingeren.

Sensi (Qirmizi Quintessence) fordi hun er så tullete, animert og full av energi.

Rosie (Qirmizi Rivendelle) fordi hun representerer det jeg har strevd etter gjennom hele mitt oppdrett og fordi hun, sammen med Sensi ble skilsmissebarn.

Fra mitt perspektiv som oppdretter har nok Gucci (Qirmizi Global Temptress) og Katie (Qirmizi Magnolia) betydd mest. Gucci valgte jeg ut av ni valper fordi hun hadde en veldig god anatomi og hadde det vi manglet i vårt oppdrett; en fantastisk front, fint vinklede mellomhender og rasetypiske poter. Hun hadde to kull og produserte blant annet to fantastiske avlshunder; Katie fra første kull og Rios (Qirmizi Ovation) fra det andre. I tillegg hadde hun en imponerende utstillingskarriere, med årets hund i Danmark og årets hund nr 3 i Norge som sine største meritter. Gucci ligger bak alle hunder jeg har oppdrettet siden.

Katie hadde tre kull og produserte mange vakre valper (blant annet Qirmizi Pashmina, Parsifal,

Rivendelle og Rubicon, som alle har gått videre i avl), men framfor alt Rosie (Qirmizi Rivendelle) som både Nicklas og jeg går videre med i vårt oppdrett.

Utstillingsmessig har helt klart Harley, Gucci og Rios vært de mest betydningsfulle. De har alle vært årets mestvinnende hund av alle raser og til sammen har de vært årets mestvinnende hund nr 1, 2 og 3 hele syv ganger.

Hunder fra andre som har betydning for ditt oppdrett:

Nicklas hadde allerede Qirmizi Casablanca da jeg ble med i hans kennel i 2004 og hun er stamtispen bak alt vi har oppdrettet siden, så hun var jo spesiell for mitt oppdrett både i Qirmizi og Famerelle. «Bianca» hadde et vakkert hode og uttrykk, vakker outline og lette bevegelser med løft og langt steg.

Amerikanske Shiraz Global Storm var viktig av flere anledninger. Han produserte Qirmizi Global Temptress, da vi inseminerte Qirmizi Casablanca. «Storm» var veldig animert og energisk, akkurat som sin far (Baghdad Globetrotter). Han var en imponerende hannhund som kombinerte kraft og eleganse på en utmerket måte både i anatomi og bevegelser.

Katie - Qirmizi Magnolia viser sine lette, harmoniske bevegelser / Foto: Lollo Svärd

Fra danske Birgitte Horne-Nielsens oppdrett brukte vi Feisal's Fadil Fariq Ibn Salar. «Fariq» var barnebarnet til Nicklas' amerikanske import «Tommy» (Wisdom's Totally Awesome Atom) og han og Gucci produserte vårt M-kull, med blant annet Katie (Qirmizi Magnolia). Han var en spennende hannhund med fin anatomi og de lette bevegelsene som rasestandarden etterspør.

To ganger brukte vi frossen sæd fra Anjal Sahara Habib fra Paraguay. Sammen med Gucci resulterte det i Rios (Qirmizi Ovation) og i kombinasjon med Katie (Qirmizi Magnolia) fikk vi vårt P-kull. «Habib» var en moderat hannhund av høy kvalitet og representerte en fullstendig uteavel for oss, med linjer vi ikke tidligere hadde brukt. Til slutt vil jeg nevne Elamir Amar, en vakker, moderat hund med en spennende stamtavle. Han og Katie produserte R-kullet med blant annet vår egen Rosie (Qirmizi Rivendelle).

Har du hatt noen mentorer?

Min eksmann, Nicklas Eriksson har vært min mentor og jeg diskuterer fortsatt hunder og kombinasjoner med ham. Ellers så lærer jeg hele tiden ved å alltid tvinge meg til å motivere mine valg og meninger, diskutere dem med oppdretter-kolleger og være kritisk til egne hunder. For meg er det ikke nok å vite hva jeg liker eller ønsker, jeg må også vite hvorfor.

Rosie - Qirmizi Rivendelle / Foto: Ukjent

Hva ser du etter når du skal velge hannhund?

Generelt ser jeg etter en hund av høy kvalitet, bra temperament, med en stamtavle som ikke bare er helsemessig god, men som også inneholder mange hunder som representerer det jeg synes er viktig hos en saluki. Mer spesielt så ser jeg etter en hannhund som kan tilføre noe jeg synes jeg behøver i mitt oppdrett og ofte, men ikke alltid vil jeg ha en hannhund som kan komplettere tispens svakheter.

Noen tanker om ditt oppdrett og videre planer?

Jeg driver et lite oppdrett og jeg har aldri parett en hund uten at jeg selv ønsker å beholde en valp fra akkurat den kombinasjonen. Derimot blir det ikke alltid sånn at man beholder en valp likevel og det kan det være mange årsaker til. Kanskje ble det ingen tisper eller kanskje hadde ikke tispene i kullet de egenskapene du var ute etter og trenger mest i ditt oppdrett.

Mine planer framover, blir å endelig pare Rosie (Qirmizi Rivendelle). Hun kommer i løpetid i løpet av vinteren 2025/2026 og forhåpentligvis blir det vårvalper. Hun skal pares med... Følg med på min Facebookside, så avslører jeg det snart!

Hva ser du etter og hva ønsker du fra valpekjøpere?

For meg er det utelukkende viktigst at valpen får et godt hjem. Det er fullstendig underordnet om man stiller ut eller ikke og det har aldri og vil aldri være et krav fra min side. Når valpen flytter må jeg kunne vite at denne valpen får et herlig saluki-liv. Først da kan jeg slappe av. Jeg forventer at man legger livet til rette så en valp fra meg ikke behøver være lenge alene, får løpe fritt flere ganger i uken hele livet og at man legger inn mye arbeid og tid i valpen sin.

Jeg forventer fra mine valpekjøpere at de kontakter meg hvis de har spørsmål eller et problem oppstår og ikke søker det på nettet eller blant uerfarne mennesker. Jeg vil alltid forsøke å hjelpe, men selv med over 40 års erfaring, har ikke jeg alltid svar på alt.

Hva er den største utfordringen i å være oppdretter?

Den største utfordringen er når en valpekjøper får et problem med hunden sin. Selv om man forsøker å hjelpe på alle mulige måter, så er det ikke sikkert man kan løse et problem. Det er det vanskeligste. Hunder er ikke maskiner og noen ganger hjelper ikke alle de rådene man gir.

Hva slags råd har du til en som vil bli oppdretter?

Vær ydmyk! Ikke ha kull før du har hatt rasen i mange år og kjenner til alle aspektene, for eksempel de mange ulike linjene, både eksteriørmessig, bevegelsesmessig, helsemessig og temperamentsmessig. Snakk med oppdrettere med lang erfaring som kan motivere sine tanker og valg.

Lær deg rasen, lær deg om hundene i de ulike stamtavlene, ikke bare om deres helsetester, men om hva de representerte.

Vit hva du vil ha i en saluki. Hva er viktig for deg? Hvis du skal gjøre en kombinasjon, bør du kunne fortelle hvorfor du gjør akkurat den kombinasjonen og det er helt avgjørende at du kan se hva din egen hunds svakheter er.

Det er et slit, et 24/7 arbeid, det koster masse penger, tid og energi og du må være forberedt på å veilede dine valpekjøpere i 15 år framover. Like mye som du gleder deg over deres fine opplevelser med hundene sine, må du være der for dem når ting ikke går bra. Samtidig er det like spennende hver gang å planlegge et kull, følge tispene gjennom drektigheten og det er helt fantastisk å oppleve en fødsel. Jeg slutter aldri å fascineres av at man kan skape liv. Det er også utrolig fint å følge valpene gjennom et helt liv. Noen valpekjøpere blir man spesielt knyttet til og flere av mine valpekjøpere har blitt venner for livet.

Hva har gjort deg stoltest som oppdretter?

Stoltest som oppdretter er jeg når jeg får tilsendt herlige hverdagsbilder eller hverdagsfilmer av valpene jeg har solgt, der

man ser at de har det godt og lever et fint salukiliv. Da vet man at man har valgt riktige hjem.

Hva er rasens største utfordring i dag?

I mine øyne er rasens største utfordringer i dag er to-delt. En del går på alle de ulike klanene som dannes, der man snakker nedsettende om hverandres hunder, istedenfor å respektere hverandres valg og lære av hverandre. For selv om man ikke er enige, er det utrolig utviklende å diskutere rasen med en som har et annet syn, så lenge begge kan motivere sine meninger.

Den andre delen er de nye salukieierne som har hatt saluki i fem minutter og som mener seg være tilstrekkelig kunnskapsrik for å føre rasen videre ved å ha et kull. Oppdrettere som tror at det er nok å hente inn informasjon fra Facebook istedenfor å gjennom mange år tilegne seg kunnskap ved å studere, lytte, reflektere og diskutere rasen med erfarne oppdrettere.

Rios - Qirmizi Ovation / Foto: Mari Riitinki

4 rundt ringen

- Myndeklubbens Pinseutstilling på Hadeland

Tradisjonen tro, deltok Elisabeth Sundland på denne flotte pinseutstillingen arrangert av Norsk Myndeklubb. Hun stilte noen spørsmål til 4 tilfeldig forbigående rundt ringen. Tusen takk til alle fire for svarene.

Alle BIR/BIM bilder av vinnerene finner du på sidene fra Gran helt først i bladet. Utvalget gratulerer så mye til Geir og Kenneth som ble BIR og BIS-3 med Amiyat Evona Sinaxs begge dager.

N.N. som har hatt mynder i flere tiår!

Hvorfor skaffet du deg Saluki?

Fordi jeg har hatt afghanere og var med i myndeklubb, og ønsket meg mindre pelsstell.

Hva fasinerer deg med Saluki?

Temperamentet, veldig lettvin og lettlært hund til husbruk.

Hva liker du med utstilling?

Er tilskuer og møter opp for å treffe hyggelige myndevenner.

Hva bruker du din Saluki til?

Turer, hygge og kos

Hva leser du i Mynden?

Stort sett alt!

Er det noe du skulle ønske det var mer av i Mynden?

Mynden er bra! I forhold til hvor få personer som ordner med stoff er den utrolig bra!

Kan jeg ta bilde av deg og hunden?

Nei, det hopper vi over

Benedicte og salukiene Bahir og Cindy

Hvorfor skaffet du deg Saluki?

Jeg ville ha en sunn rase!

Hva fasinerer deg med Saluki?

At de er så selvstendige og vakre. Og hvordan forholdet utvikler seg gjennom hele livet til hunden.

Hva liker du med utstilling?

Å vinne! Det er gøy å holde hundene mine i «tipp topp shape».

Hva bruker du din Saluki til?

Verdens beste turkompiser! Og utstilling! Ville gjerne begynt med LC, men bor på feil side av landet.

Hva leser du i Mynden?

Alt salukistoff og litt av det andre

Er det noe du skulle ønske det var mer av i Mynden?

Nei, men er glad i faglige artikler. Det er også gøy å lese om andre som har saluki og hvordan de har det.

Kan jeg ta bilde av deg og hunden?

Selvfølge!

Sissel og salukien Stickan

Hvorfor skaffet du deg Saluki?

Fineste rasen! Egne og fine, og jeg liker utfordringer.

Hva fasinerer deg med Saluki?

Alt!

Hva liker du med utstilling?

Å treffe folk med samme interesser som meg.

Hva bruker du din Saluki til?

LC, utstilling og tur!

Hva leser du i Mynden?

Alt!

Er det noe du skulle ønske det var mer av i Mynden?

Nei.

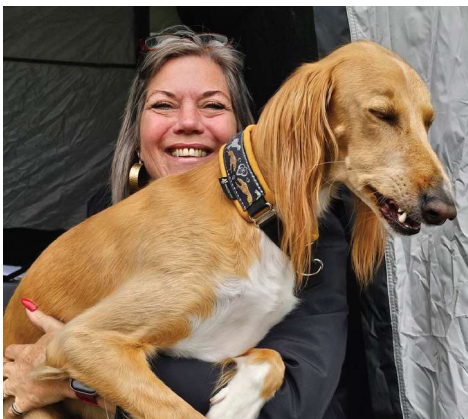
Kan jeg ta bilde av deg og hunden?

Ok da

Kristin og salukien Ivar

Hvorfor skaffet du deg Saluki?

Jeg så en saluki i 1990 på utstilling, fant ut at når jeg blir 40 skal jeg ha en! Og så flytta ungene ut, og jeg måtte ha en hund med full fart i. Jeg hadde hatt engelsk bulldog!

Hva fasinerer deg med Saluki?

Selvstendigheten og egenheten

Hva liker du med utstilling?

Folka! Og latter rundt ringen. Jeg har ikke konkurranseinstinkt om ikke det er spill! Så det er ikke på død og liv vi deltar, det er livet rundt ringen.

Hva bruker du din Saluki til?

Lydighet, rallylydighet. Vi har også prøvd litt søk (blodspor). Ivar er også demohund på passeringsstreninger, han bryr seg jo ikke om de andre hundene.

Hva leser du i Mynden?

Leser alt!

Er det noe du skulle ønske det var mer av i Mynden?

Nei, ikke noe jeg har tenkt på

Kan jeg ta bilde av deg og hunden?

Ok da

Norsk
CERT

BIS
Saluki

Salukispecialen 2025

Dommer: Åge Gjetnes

SØNDAG 14. SEPT

Mjøndalshallen i Drammen
Hagatjernveien 19, 3050 Mjøndalen

Velkommen til årets salukifest!

Salukiutvalget inviterer til årets salukispecial hvor våre vakre hunder står i sentrum. Spesialen avholdes på et nytt sted i år, i Mjøndalshallen.

I år har vi invitert en norsk myndespesialist til å dømme på vår rasespesial. Åge Gjetnes dømte sitt første open show i Australia 1991, og det er nå 13 år siden han ble salukidommer. Han er også autorisert dommer for alle mynderasene. Vi gleder oss over at han har sagt ja

til å dømme på vår spesial.

Myndeclubbens høstutstilling avholdes samme helg på samme sted. Dommer er Gavin Robertson, Storbritania.

Det betyr at du kan få med deg Myndeclubbens utstilling på lørdag og Salukispecialen på søndag.

Vi ønsker alle hjertelig velkommen og ser frem til en hyggelig dag i salukiens tegn!

www.saluki-norway.com

Påmelding

Frist 1. september 2025.

Pris offisielle klasser*:	450,-
Priser uoffisielle klasser:	
Valper:	300,-
Monorkid**:	150,-

Kun elektronisk påmelding av offisielle klasser via DogWeb.

Påmelding til Barn og hund, beste par, avl og oppdretterklasser skal ikke meldes på elektronisk, men i sekretariatet på utstillingsdagen. Dette er gratis.

*Halv pris per hund fra og med tredje hund med samme eier. Rabatten regnes fra og av laveste avgifter, men gjelder ikke valper.

**Monorkid: For hannhunder som ikke har testiklene på plass. Manuell påmelding av monorkid med betaling til kontonr: 1503 27 52974 eller vipps 52974.

Gavepremier

Salukiutvalget tar med glede imot gavepremier til Spesialen og som i fjor kan enkeltpersoner eller oppdrettere sponse rosettene til finaleklasser.

Kontakt

For opplysninger, manuell påmelding av monorkid, betaling eller sponing av gaverosetter, kontakt

Anne-Grethe Kleffelgård
Epost: agk.mobil@gmail.com,
Mobil: (+47) 911 88 558.

Min aller første hund var en Cocker Spaniel som kom inn i livet mitt da jeg var 14 år gammel. Det er denne hunden som er grunnen til at jeg bestemte meg for å fortsette med hunder. Å få eie en afghansk mynde var en drøm som gikk i oppfyllelse da dette skjedde 4.juni 1983. Jeg eide henne sammen med Elsa Storesund (Elsto kenneler). Elsa og jeg avlet tre kull sammen før vi fortsatte hver for oss, i hver vår retning.

Jeg har i tillegg tatt stor del i oppdrettet av greyhound og griffon sammen med min mann Espen Engh, kennel Jet.

I mitt oppdrett har det vært kvalitet fremfor kvantitet som gjelder. I utstillingsringen har det blitt mange seire både i inn og utland. Totalt har 41 afghanske mynder av eget oppdrett blitt champions, 20 av dem internasjonale.

Jeg ble autorisert dommer for afghansk mynde i 2006, og ble salukidommer for 13 år siden. I august 2012 dømte jeg saluki for første gang i Sverige. Siden den gang har jeg dømt saluki i alle de nordiske landene og i flere europeiske land, samt i England, i Canada og i USA.

Jeg synes det var veldig hyggelig å bli forespurt om å dømme på salukispesialen i år og ser frem til å møte både salukieiere og deres kjære firbente.